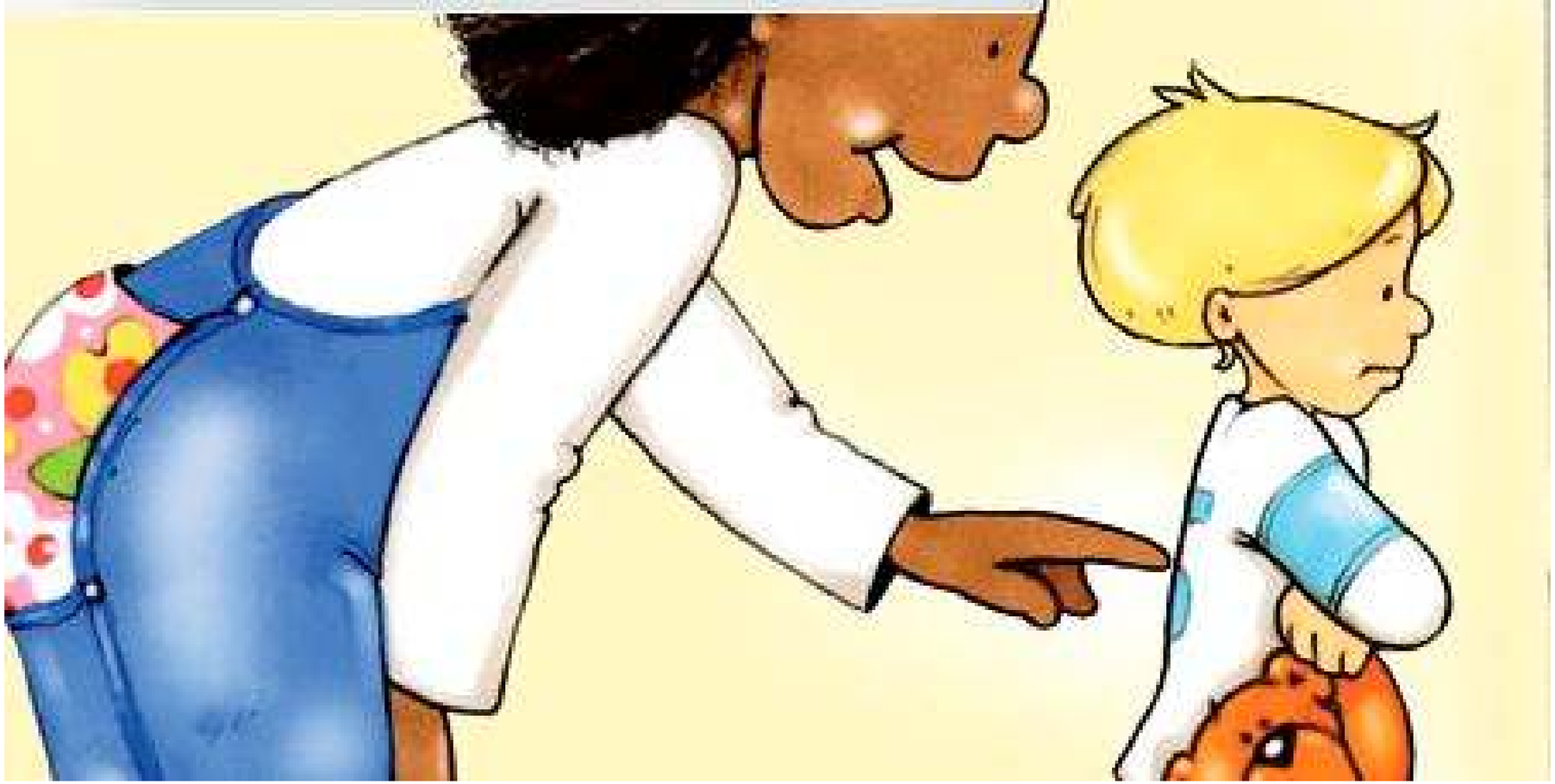

יעקב והשמרטפית

כתבה ק.מ.לורד

ציירה מ.סולליוון

"להתראות יעקב!" אמרה אמא ונישקה לו בלחי.
"תהנה יעקב" אמר אבא ונפנף לו לשלום "נחזור תוך כמה שעות."

הדלת נסגרה אחרי ההורים.
"אז יעקב" אמרה השמרטפית רינה "במה תרצה לשחק?"
"לא רוצה" אמר יעקב ושילב זרועות "אני רוצה שאמא ואבא יחזרו."
"אני יודעת" אמרה רינה "אבל עכשיו אני אהיה מטפסת הרים" והיא התחילה לעט לעלות במדרגות.
"אני רוצה שאמא ואבא יחזרו" אמר יעקב.
אבל הוא התחיל גם הוא לטפס אחריה.

"הגענו לפסגה!"
הם ניערו שלג מבגדיהם ועלו גבוה, כפי שעוד אף אחד לא עלה.
"הגענו לפסגה! הידד לנו!" קראה רינה.
"הידד לנו" אמר יעקב.
ביחד הסתכלו מלמעלה על הנוף.
"תרצה לשחק משחק אחר?" שאלה רינה.
"לא" ענה יעקב "אני רוצה שאמא ואבא יחזרו"
"אני יודעת" אמרה רינה "אבל עכשיו אני משחקת במכבי אש" והיא התחילה כאילו להתיז מים מזרנוק.
"אני רוצה שאמא ואבא יחזרו" אמר יעקב שוב.
אבל גם הוא התיז מים מזרנוק. הם אפילו הצילו

חתול לבן קטן מהאש.
"הידד לנו!" קראה רינה השמרטפית.
"הידד לנו!" אמר יעקב. ביחד קיבלו אות הצטיינות על הגבורה.
"תרצה לשחק משחק חדש?" שאלה רינה.
"לא" ענה יעקב "אני רוצה שאמא ואבא יחזרו"
"אני יודעת" אמרה רינה "אבל עכשיו אני משחקת בקרקס." והיא התחילה ללכת על חבל מתוח מדומה.
"אני רוצה שאמא ואבא יחזרו" אמר יעקב.
אבל גם הוא הלך על החבל המדומה.
בסוף הם הגיעו לקצה השני.

שניהם השתחוו.
"הידד לנו!" קראה רינה.
"הידד לנו!" אמר יעקב. הקהל הריע להם כשהשתחוו.
יעקב שמע צליל מפתחות במנעול.
הוא רץ לדלת וחיבק את ההורים.
"טוב לראות אתך" אמרה אמא.
"שלום יעקב" נפרדה רינה השמרטפית, "נהניתי."
כעבור רגע יעקב ישב עם פרצוף חמור כשאבא הכין ארוחת ערב.
"משהו לא בסדר?" שאל אבא.
"אני רוצה שרינה תחזור" אמר יעקב "אבל אתה ואמא יכולים גם כן להישאר בבית."